

บทที่ 4

การสอนที่มีครูเป็นศูนย์กลาง

(Teacher Centered)

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูนำมานำใช้ในชั้นเรียน ส่วนมากจะเป็นการบรรยาย การอธิบาย ร่วมกับการใช้อุปกรณ์การสอน จากนั้นครูจะถามคำถามให้นักเรียนตอบ ซึ่งนักเรียนอาจจะตอบทั้งชั้น หรือครูให้นักเรียนตอบเป็นรายคน แล้วจึงให้ใบงาน ตามคำถาม เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนอีกรอบ และในตอนท้ายชั่วโมง ครูจะทบทวนความรู้อีก ในบางครั้ง ครูอาจจะให้นักเรียนที่ผู้สอนยกตัวอย่าง แลกเปลี่ยนงานที่ครูให้ทำในชั้นเรียน หรืองานการบ้าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง โดยครูจะเฉลยคำตอบด้วยปากเปล่า หรือเขียนคำตอบที่ถูกต้องไว้บนกระดานดำ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่กล่าวมานี้ เป็นลักษณะการสอนที่มีครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher centered) ซึ่งหลังจากที่ครูได้สอนเนื้อหาวิชาไปแล้ว นักเรียนจะมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนเฉพาะการตอบคำถามของครูเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่ครูได้อธิบาย และยังคงเป็นการตาม-ตอบโดยตรงระหว่างครูกับนักเรียน รวมทั้งการที่ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนงานกันตรวจ โดยตรวจคำตอบจากกระดานดำอย่างเงียบๆ และไม่ได้พูดจาหรือปรึกษาหารือกัน ซึ่งกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งหมดนี้จะเห็นว่าผู้เรียนไม่ได้ร่วมกันปรึกษาหารือในเรื่องเนื้อหาวิชาที่เรียนมาเลย ผู้เรียนจะเรียน ตอบคำถาม และตรวจงานของเพื่อนนักเรียนด้วยกัน โดยมีผู้สอน หรือครูเป็นผู้ให้ความรู้แก่นักเรียนโดยตรงในชั้นเรียน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนมีอยู่หลายรูปแบบด้วยกัน และหลากหลาย เมื่อพิจารณา กิจกรรมการสอนที่ดำเนินการด้วยกัน คือ กิจกรรมการเรียนการสอนจะแบ่งเป็น 2 รูปแบบ คือ กิจกรรมการเรียนการสอนที่มีครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher Centered) และกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student Centered) ครูที่มีความรู้และมีประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมการสอนจะสามารถดำเนินการสอน ประสานความสัมพันธ์ เชื่อมโยงกิจกรรมการเรียนการสอนทั้ง 2 รูปแบบ เปลี่ยนแปลงวิธีการสอน สามารถใช้อุปกรณ์การสอน และจัดประสบการณ์ต่างๆ ให้แก่ผู้เรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้การเรียน

การสอนไม่เป็นที่น่าเบื่อหน่าย ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และให้ความสนใจต่อ การสอนของครูตลอดเวลา

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนควรจะได้พิจารณาข้อมูลเบื้องต้นในเรื่องต่อไปนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียนคือ

1. การพิจารณาเนื้อหาวิชา และระยะเวลาที่ใช้ในการสอน ซึ่งผู้สอนจะต้องสามารถ พิจารณาได้ว่า เนื้อหาวิชาที่สอนตามหลักสูตรในช่วงระยะเวลาใด อยู่ในประเภทใด เช่น มีลักษณะเป็นความจริง (Facts) แนวคิด (Concept) หรือลักษณะของนัยทั่วไป (Generalizations) รวมทั้งรูปแบบของเนื้อหาวิชา (Scope) การมุ่งเน้น (Focus) เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ เอกคณิต หรือประสบการณ์ ตลอดจนความต้องเนื่อง (Sequence) และลำดับขั้นตอนของเนื้อหาวิชา ทั้งนี้ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน และวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งเลือกรูปแบบวิธีสอนให้เหมาะสม สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน

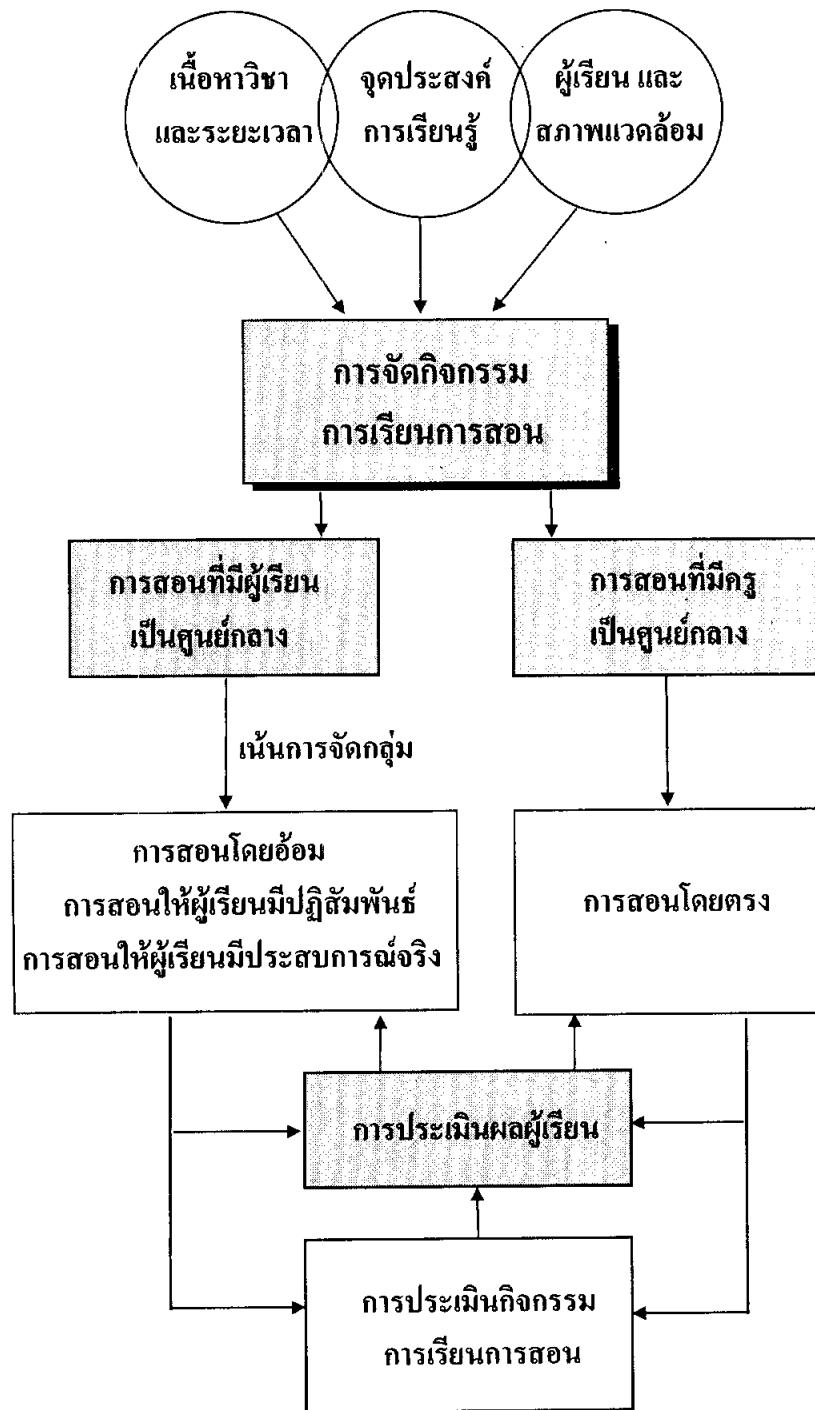
2. การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ สำหรับการสอนในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ผู้สอนควร จะพิจารณาเนื้อหาวิชา และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกัน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เสริมสร้างและพัฒนาสมรรถภาพ (Capacities) ของผู้เรียน ในทุกด้านดังนี้

- 1) ด้านสติปัญญา (Intellectual)
- 2) ด้านจิตใจ (Emotional)
- 3) ด้านสังคม (Social)
- 4) ด้านร่างกาย (Physical)

ดังนั้นการพิจารณาเนื้อหาวิชา และระยะเวลาที่ใช้ในการสอน จะเป็นข้อมูลพื้นฐาน เบื้องต้นให้ผู้สอนสามารถกำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ วิเคราะห์แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เลือกวิธีสอน เพื่อเป็นการพัฒนาสมรรถภาพของผู้เรียนในด้านสติปัญญา ให้ผู้เรียนรู้จักพัฒนาตนเอง มีลักษณะนิสัยที่ดีในการทำงาน มีความพึงพอใจในการทำงาน สามารถสื่อความคิดและทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อให้ได้ผลงานที่ดี มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการรู้จัก รักษาสุขภาพอนามัยของตนเอง

3. การศึกษาผู้เรียนและสภาพแวดล้อม ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนี้ถึงแม้ว่าผู้สอนจะจัดเตรียมแผนการสอนมาอย่างดี และใช้อุปกรณ์การสอนที่น่าสนใจ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะประสบความสำเร็จได้ ก็ต่อเมื่อผู้สอนจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนสามารถเรียนได้ เกิดการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจที่จะเรียน และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จริง เกิดความเข้าใจในสิ่งที่เรียน ให้โอกาสผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น สามารถ

ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

อธิบายความเข้าใจของตนเอง ให้ผู้สอน และเพื่อนักเรียนให้เข้าใจได้ ซึ่งการจัดสภาพแวดล้อม และบรรยากาศที่น่าสนใจ จะเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสนใจในการเรียน นอกจากนี้ระยะเวลาที่ใช้ในการสอนควรจะเหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะของเนื้อหาวิชา ซึ่งไม่เป็นการเร่งรีบจนเกินไป หรือทำให้มีเวลาหลือสำหรับการทำงานอื่นๆ

การพัฒนาเนื้อหาวิชา เพื่อนำมากำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน รวมทั้งการมีความรู้เกี่ยวกับผู้เรียน ในด้านพื้นฐานความรู้ ความสนใจ และสภาพแวดล้อมของโรงเรียน มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการเลือกใช้วิธีสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมและสอดคล้องกัน เนื้อหาวิชาที่มีลักษณะเป็นความจริง การสรุปข้อเท็จจริง และต้องการให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจ กذا ทฤษฎีต่างๆจะนิยมใช้วิธีการสอนโดยตรง (Direct Instruction) ซึ่งเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีครูเป็นศูนย์กลางในการบรรยาย อธิบายให้ความรู้ และถ้ามีเพื่อทดสอบความเข้าใจของผู้เรียนเป็นระบบฯ สำหรับการสอนที่ต้องการให้ผู้เรียนมีแนวคิดของตนเอง รู้จักวิธีการแก้ปัญหา การแสดงให้ความรู้ รวมทั้งให้สามารถแสดงความคิดเห็นของตนเอง ให้เพื่อนๆเข้าใจ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะใช้วิธีการสอนโดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้น และส่งเสริมการจัดกิจกรรมในลักษณะกลุ่ม ซึ่งเป็นการดำเนินการสอนโดยอ้อม (Indirect Instruction) และจัดการสอนให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน รวมทั้งเป็นการจัดการสอนให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จริง ซึ่งการจัดกิจกรรมในลักษณะกลุ่ม จะมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนในกลุ่มได้รับทราบเป้าหมายของการทำงาน นิโ吒สปรึกษาหารือกัน ร่วมกันทำงาน เสนอความคิดเห็น และสรุปเป็นความคิดเห็นของกลุ่ม รวมทั้งร่วมกันรับรู้ผลงานหรือผลสำเร็จของกลุ่ม

การประเมินผลกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินความรู้ความสามารถของผู้เรียนจะทำให้ผู้สอนทราบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ และควรปรับปรุง หรือเพิ่มเติมในส่วนใดของกิจกรรม หรือควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบใดให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และจุดประสงค์การเรียนรู้ รวมทั้งเป็นการประเมินผลความรู้ของผู้เรียน เพื่อให้ได้ข้อมูลสำหรับนำมาระบุความก้าวหน้าของผู้เรียน และนำมาเป็นข้อมูลในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และความสนใจของผู้เรียนต่อไป

การสอนที่มีครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher Centered)

การสอนที่มีครูเป็นศูนย์กลางอาจจะกล่าวได้ว่า เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะของการ

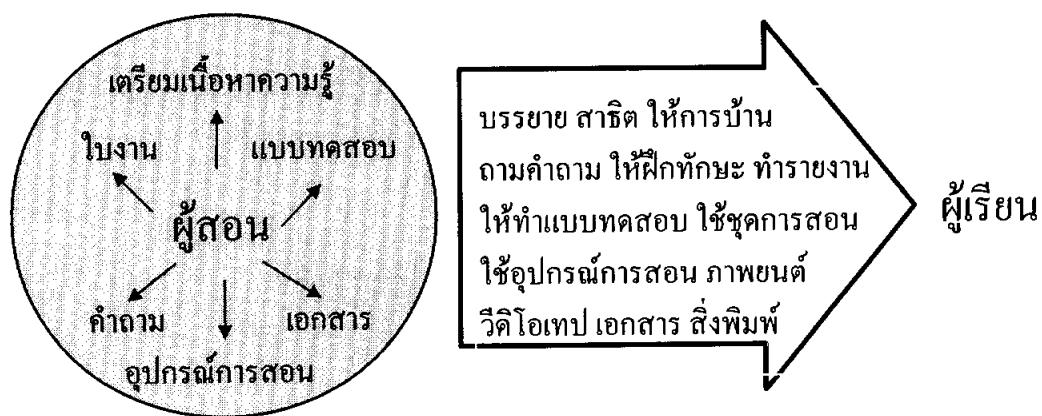

สอนโดยตรง (Direct Instruction) ซึ่งผู้สอนจะถ่ายทอด หรือส่งผ่านความรู้ไปสู่ผู้เรียนโดยตรง เป็นรายบุคคล หรือในลักษณะกลุ่มใหญ่ ผู้เรียนจะรับรู้ ดูตัวอย่าง ปฏิบัติตามคำแนะนำ ตอบคำถาม หรือทำแบบฝึกหัด ตามที่ผู้สอนมอบให้ การสอนจะมีลักษณะเป็นขั้นตอน เช่น การบรรยาย การอธิบายโดยใช้อุปกรณ์การสอน การให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ หรือการให้นักเรียนทำรายงานในหัวเรื่องที่ครูมอบให้ การสอนในรูปแบบดังกล่าวจะประสบความสำเร็จได้ในกรณีต่อไปนี้

1. ผู้สอนจัดกระบวนการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนอย่างเป็นระบบ
2. ลักษณะการสอนแบ่งเป็นขั้นตอนอย่างๆ และมีการฝึกปฏิบัติ
3. นักเรียนที่เรียนดีเป็นจำนวนมากร่วมกิจกรรมที่ผู้สอนกำหนด
4. ผู้สอนตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียนของผู้เรียนเป็นระยะๆ

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีครูเป็นศูนย์กลาง จะส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ในด้านความรู้ ความจำ และการฝึกทักษะ ให้ความสำคัญแก่ครูในการวางแผนการสอน และดำเนินการสอนในชั้นเรียน อย่างไรก็ตามผู้สอนจะต้องให้ความสำคัญต่อขั้นตอนการสอน และดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ เลือกเนื้อหาวิชาที่เหมาะสม มีการถามคำถามผู้เรียนเป็นระยะๆ รวมทั้งไม่ควรดำเนินการสอนในลักษณะเดียวกันจนมากเกินไป ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่ายได้

การสอนที่มีครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher centered)

รูปแบบการสอนที่มีครุเป็นศูนย์กลาง

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีครุเป็นศูนย์กลาง และเป็นการสอนโดยตรงมีรูปแบบการสอนหลายรูปแบบ ซึ่งจะได้กล่าวเฉพาะรูปแบบ และแนวทางในการสอนซึ่งเป็นที่รู้จักและเป็นที่นิยม ดังต่อไปนี้

1. การบรรยาย

วิธีการสอนแบบบรรยาย เป็นการส่งผ่านความรู้โดยตรงให้แก่ผู้เรียน และเป็นการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในเรื่องการอธิบายความจริง หลักการ หรือทฤษฎีต่างๆ เหมาะสมกับการสอนในชั้นเรียนที่มีผู้เรียนเป็นจำนวนมาก ผู้สอนจะรวบรวมความรู้จากแหล่งความรู้อื่นๆ นำมาอธิบาย หรือบรรยายให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. เตรียมการบรรยาย ก่อนการบรรยาย ควรบอกรหัสประจำตัวของผู้บรรยาย จัดเตรียมเนื้อหาวิชา รวมทั้งนักเรียน หลักการสำคัญของเนื้อเรื่องที่จะบรรยาย

2. การบรรยาย จัดเรียงลำดับเนื้อหาวิชาเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจ จากสิ่งที่ง่ายก่อน และควรบรรยายร่วมกับการใช้อุปกรณ์การสอนอื่นๆ ใช้แนวทางการเปรียบเทียบ การเล่าเรื่อง หรือการยกตัวอย่าง เพื่อสนับสนุนความรู้ หรือแนวคิดที่บรรยาย รวมทั้งกระตุ้นความสนใจของผู้ฟังด้วยการใช้คำนามเป็นระยะๆ การใช้น้ำเสียง หรือกิริยาอาการ ที่จะสามารถทำให้ผู้ฟังสนใจ

3. ทบทวนความรู้ หรือสรุปการบรรยาย ใช้ข้อความที่เป็นแนวคิดหลัก หรือให้ผู้เรียนช่วยกันสรุปความเข้าใจ เกี่ยวกับกระดำเนินการ หรือแผ่นใส และใช้เครื่องหมายข้ามศีรษะ

การทำให้การบรรยายน่าสนใจ

ผู้สอนจะสามารถทำให้การบรรยายของตนน่าสนใจได้ดังต่อไปนี้

1. การมีอารมณ์ขันของผู้บรรยาย
2. การเน้นหัวเรื่องที่สำคัญ
3. การใช้อุปกรณ์การสอน
4. ความกระตือรือร้น และความเอาใจใส่ในการสอน

รูปแบบของการบรรยาย

ในการบรรยาย เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจเข้าใจเนื้อหา หลักการ ทฤษฎี หรือสิ่งที่บรรยายนั้น ผู้สอนสามารถดำเนินการบรรยายในหลายรูปแบบคือ

1. ผู้สอนบรรยายตลอดช่วง ผู้เรียนฟังโดยไม่มีการถามคำถาม มุ่งแต่จดจำ
2. ผู้สอนเขียนบนกระดานดำ เพื่อธิบาย หรือสรุปหัวเรื่องสำคัญ
3. ผู้สอนให้เด็กโครงเรื่อง หรือรายละเอียดก่อนบรรยาย บางครั้งอาจให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบ หรือแบบฝึกหัดในช่วงเวลาของการบรรยาย
4. ผู้สอนใช้อุปกรณ์การสอนร่วมในการบรรยาย เพื่อกระตุ้นความสนใจ
5. ผู้สอนใช้ร่วมกับวิธีสอนอื่นๆ เช่นการสาธิต การถามคำถาม ในระหว่างการบรรยาย หรือในตอนท้าย เพื่อสรุป หรือประเมินความเข้าใจของผู้เรียน
6. ผู้สอนบรรยายเฉพาะแนวคิด ความรู้ใหม่ที่สำคัญสั้นๆ และใช้เทคนิคการสอนอื่นๆ หลังจากการบรรยายเสร็จสิ้นลง

ผู้บรรยายที่ดีจะต้องสังเกตและขับความสนใจของผู้ฟังได้ ตึงแต่เริ่มต้นการบรรยาย และในบางครั้ง ควรเว้นจังหวะในการบรรยายเมื่ออุบัติเหตุในช่วงที่สำคัญเพื่อสร้างความสนใจ การบรรยาย จะให้ผลดีเมื่อต้องการให้ผู้ฟังทราบถึงสิ่งที่เป็นจริง หลักการ หรือข้อสรุปหลักในด้านเนื้อหา ความรู้ และจะสามารถนำมาใช้ได้ยิ่งขึ้นเมื่อนำมาใช้ร่วมกับอุปกรณ์การสอน และเทคนิคการสอนอื่นๆ เช่นการสาธิต การใช้ถาม ซึ่งขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม สำหรับเวลาที่ใช้ นั้น ขึ้นอยู่กับพื้นฐานความรู้ของผู้ฟัง และจะใช้เวลาเพิ่มมากขึ้นเมื่อผู้ฟังมีระดับความรู้ความสามารถสูงขึ้น

การใช้เทคนิคการสอนการบรรยายนั้น เมื่อผู้บรรยายสังเกตเห็นผู้ฟังเริ่มขาดความสนใจ ผู้สอนอาจจะนำเทคนิคการสอนอื่นมาร่วมใช้ หรือเพิ่มเนื้อหาในส่วนที่น่าสนใจ นอกจากนี้ควรสอบถามความเข้าใจของผู้ฟัง หรือให้เวลาผู้ฟังถามถาม หรือจัดให้มีการแบ่งกลุ่มสำหรับการปรึกษาหารือ เพื่อเสนอความคิดเห็น สรุปข้อเท็จจริง หลังจากการบรรยายแล้ว

การบรรยายสามารถนำมาใช้ได้ผลดีในกรณีดังนี้

1. เนื้อหาวิชาไม่ลักษณะเป็นเรื่องจริง และผู้เรียนสามารถใช้เวลาไม่นานกในการร่วมรวมแนวคิด หรือวิธีการแก้ปัญหา
2. ผู้สอนต้องการเร้าความสนใจของผู้เรียนเกี่ยวกับความเป็นมา หรือเรื่องราวต่างๆ ที่น่าสนใจของเนื้อหาวิชานั้นก่อนที่จะใช้เทคนิคการสอนแบบอื่นๆ ต่อไป
3. เป็นการเริ่มต้นอธิบายวิธีการ หรือแนวทางการฝึกปฏิบัติให้ผู้เรียนเข้าใจ

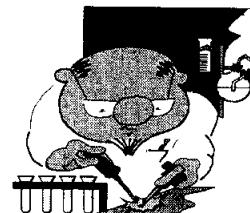
4. ในชั้นเรียน มีผู้เรียนเป็นจำนวนมาก มีเวลาจำกัด และจำเป็นต้องให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาวิชานั้นๆ

การบรรยายไม่ควรนำมาใช้ในการผลิต่อไปนี้

1. เนื้อหาวิชามีลักษณะซับซ้อน เป็นนามธรรม หรือมีรายละเอียดมากเกินไป
2. มีความประสงค์ให้ผู้เรียนเก็บสะสมความรู้ไว้เป็นระยะเวลา长นาน
3. เนื้อหาวิชาที่บรรยายเกี่ยวกับความรู้สึก ทัศนคติ แนวคิด หรือต้องการความคิดเห็นของกลุ่มผู้เรียน ในส่วนรวม
4. ต้องการให้ผู้เรียนบูรณาการความรู้จากการฟังบรรยาย กับประสบการณ์ในชีวิตของตนเอง
5. มีจุดประสงค์การเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ ทักษะการคิด และต้องการผลในด้านวิธีการ หรือกระบวนการ หากกว่าผลของความรู้โดยตรง

2. การสาธิต

การสอนในบางหัวข้อเรื่อง จำเป็นต้องมีการสาธิต ซึ่งเป็นการแสดงให้ผู้เรียนได้เห็นลักษณะของจริง ให้ประสบการณ์ตรง เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจยิ่งขึ้นในด้านทฤษฎี หรือหลักการต่างๆ ซึ่งผู้เรียนจะสามารถฝึก หรือปฏิบัติตามได้ด้วยความเข้าใจมากยิ่งขึ้น การสาธิตประกอบด้วยขั้นตอนการสอนดังต่อไปนี้

1. ขั้นเตรียมการ ก่อนดำเนินการสอน โดยใช้การสาธิต ผู้สอนจะต้องเตรียมการในเรื่องต่อไปนี้

1) ผู้สอนจะต้องวิเคราะห์ว่า ในแต่ละขั้นตอนของการสาธิตนั้น มีจุดประสงค์อะไร เป็นสำคัญ และจะสามารถอธิบายให้ผู้ฟังเข้าใจวิธีการในแต่ละขั้นตอนอย่างไร ขั้นตอนใดที่คิดว่ายาก เกินความเข้าใจของผู้เรียน ผู้สอนจะมีวิธีการปรับปรุง แก้ไขการดำเนินการเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้อย่างไร

2) ตรวจสอบเครื่องมือและอุปกรณ์ ให้อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดี พิจารณาอุปกรณ์ หรือเครื่องมือที่จะสามารถให้ความรู้ ก่อให้เกิดแนวคิด แก่ผู้เรียนตามจุดประสงค์ และติดตั้งไว้ล่วงหน้า พร้อมที่จะดำเนินการสาธิตโดยไม่ทำให้ผู้เรียนเสียเวลา รวมทั้งเตรียมอุปกรณ์ส่วนประกอบอื่นๆ และพร้อมที่จะสามารถนำมาใช้ร่วมกันได้ทันที ตลอดจนเอกสารประกอบการเรียน หรือประกอบการอธิบาย

- 3) ทดสอบการสาขิตกิจกรรมนั้นถ่วงหน้า ก่อนเริ่มการสาขิตชิงในชั้นเรียน
- 4) ตรวจสอบว่าผู้เรียนทั้งชั้นสามารถเห็นสิ่งที่จะสาขิตได้ทั่วถึงกัน ชัดเจน

2. ขั้นสอนและให้ความรู้ ความสำคัญของการสาขิตจะอยู่ที่การดำเนินการสาขิต เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจลักษณะการดำเนินการ อุปกรณ์ที่ใช้ ลำดับขั้นตอน และสถานที่ตามเพื่อทดสอบความเข้าใจในการเรียน ซึ่งประกอบด้วยแนวทางต่อไปนี้

1) ผู้สอนทบทวนความรู้ในสิ่งที่ได้ศึกษาไปแล้ว บอกชุดประสงค์ของการสาขิต และเหตุการณ์ต่างๆที่จะเกิดขึ้น โดยให้ผู้เรียนสังเกต หรือเน้นในสิ่งที่ผู้เรียนควรจะสังเกตดู

2) ผู้สอนดำเนินการสาขิต ซึ่งจะต้องดำเนินไปทีละขั้นตอนในลักษณะปกติ หรือบางครั้ง ย้ำการสาขิตในบางเรื่องที่เห็นว่าสำคัญอย่างช้าๆ ในบางขั้นตอนที่เห็นว่าค่อนข้างจะชับช้อน ผู้เรียนอาจจะสับสนและไม่เข้าใจ ผู้สอนสามารถแบ่งการสาขิตเป็นขั้นตอนย่อยๆ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น

3) ในระหว่างการสาขิต ผู้สอนควรอธิบายการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนให้ผู้ฟังเข้าใจอย่างชัดเจน ด้วยน้ำเสียงที่น่าสนใจ ตรงจุดประสงค์ ไม่ควรให้รายละเอียดที่ไม่จำเป็นมากเกินไป ซึ่งเกินกว่าที่ผู้เรียนจะศึกษาได้ในระยะเริ่มต้น

4) สังเกตความสนใจของผู้เรียนในระหว่างการสาขิต ตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนเป็นระยะๆ โดยการถามคำถาม ซึ่งในบางครั้งอาจจะไม่ต้องการคำตอบ แต่เพื่อต้องการให้ผู้เรียนคิดตาม หาเหตุผล หรือคำตอบด้วยตนเองในระหว่างที่สังเกตการสาขิต

5) ผู้สอนอาจจะเขียนขั้นตอนที่สำคัญ หรือจุดที่น่าสนใจไว้บนกระดานดำ หรือจัดทำและแจกเอกสารเพิ่มเติมความรู้ที่นักเรียนหันหน้าจาก การสาขิต ให้ผู้เรียนได้ศึกษา

3. ขั้นสรุปและบททวน หลังจากการสาขิตแล้ว ผู้สอนควรจะได้สรุป และบททวนความรู้อีกครั้งเพื่อพิจารณาความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เรียนได้เห็นจากการสาขิต ดังต่อไปนี้

1) ผู้สอนอาจจะสรุปกระบวนการดำเนินการสาขิตทั้งหมด ขั้นตอนการสาขิต โดยการถามคำถาม ให้คุ้ยอกสาร หรือบททวนจากสิ่งที่ครูเขียนไว้บนกระดานดำ

2) ในการที่ผู้สอนไม่แน่ใจว่าผู้เรียนจะสามารถเข้าใจการสาขิตในขั้นตอนใด ผู้สอนอาจสาขิตขั้นตอนนั้นใหม่อีกครั้ง เพื่อให้ผู้เรียนสังเกตการดำเนินการ และศึกษาว่ามีผลต่อเนื่องมาจากสิ่งใด เพื่อให้ผู้เรียนสามารถฝึกปฏิบัติต่อไปด้วยตนเองได้

4. ขั้นประเมินผลความรู้ เมื่อเห็นว่าผู้เรียนเข้าใจการสอนโดยวิธีการสาขิตของผู้สอนแล้ว ควรสนับสนุนให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง ตามลำดับขั้นตอนที่ได้เห็นมา ผู้สอนจะต้องติดตามผลการฝึกปฏิบัติของผู้เรียน ให้คำแนะนำ รวมทั้งมอบหมายงานให้ทำเมื่อผู้สอนมั่นใจว่า

ผู้เรียนมีทักษะที่จะสามารถทำได้ ตรวจสอบความถูกต้อง กล่าวชุมเชย และให้กำลังใจเมื่อผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ ตอบคำถาม และสามารถปฏิบัติงาน ได้อย่างถูกต้องตรงตามที่ครูสาขิตให้คุณ

การสาขิตนี้จะเป็นลักษณะการเรียนการสอนที่ผู้เรียนได้รับความรู้โดยตรงจากผู้สอนโดย การฟังคำอธิบายประกอบการสาขิต เพิ่มความเข้าใจในด้านเนื้อหาวิชาแก่ผู้เรียน และทำให้ผู้เรียน มีประสบการณ์ตรงโดยได้เห็นจากของจริง แต่ผู้เรียนก็ยังคงไม่มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน จนกระทั่งผู้สอนจะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ทำการทดลอง หรือแบ่งกลุ่มกัน ปรึกษาหารือถึงผลที่ได้จากการสาขิต การวิเคราะห์สาเหตุ และผลที่ได้รับ หรือทำให้เกิดแนวคิด ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเมื่อได้รับการเรียนการสอนจากการสาขิตของครูแล้ว ซึ่งจะเป็นลักษณะของการสอนโดยอ้อม

3. การฝึกทักษะ

การฝึกทักษะ นอกจากราชการทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ มีทักษะ และทัศนคติต่อสิ่งที่จะต้องฝึกแล้ว ยังจะทำให้ผู้เรียนมี ประสบการณ์ตรงด้วยตนเอง สามารถเก็บสะสมสิ่งที่ได้เรียน หรือฝึกทักษะไปแล้ว เป็นเวลานาน ในการฝึกทักษะ ผู้เรียนจะต้องเข้าใจลักษณะของทักษะที่จะฝึก การใช้เวลาที่เหมาะสม สามารถรู้วิธีนำทักษะ หรือกระบวนการการฝึกทักษะไปใช้ในเรื่อง อื่นๆที่คล้ายคลึงกัน ในชีวิตประจำวันได้

กิจกรรมการสอนในชั้นเรียนที่จำเป็นต้องใช้การฝึกทักษะขึ้นอยู่กับผู้สอนในการนำ หรือ แนะนำแนวทาง ซึ่งถ้าดำเนินไปอย่างถูกต้องก็จะสามารถปรับเปลี่ยนนิสัยของผู้เรียน หรือช่วยให้ผู้เรียนสามารถดำเนินการ และนำไปปรับใช้เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ในเรื่องอื่นๆได้ ในการสอนการฝึกทักษะ ผู้สอนจะต้องเตรียมอุปกรณ์ และเครื่องมือให้เพียงพอ กับจำนวนผู้ที่จะเข้ารับการฝึกทักษะ จัดระยะเวลาให้เหมาะสมกับงาน รวมทั้งให้ผู้เรียนเข้าใจงาน หรือทักษะที่จะต้องฝึก ซึ่ง การฝึกทักษะให้แก่ผู้เรียนประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. บอกจุดประสงค์ของกิจกรรม หรือการฝึกทักษะ
2. ทบทวนการฝึกทักษะในเรื่องที่ได้เคยฝึกมาแล้ว
3. บอกแนวทาง และวิธีการฝึกทักษะในเรื่องใหม่ให้ชัดเจน พร้อมกับสาขิตให้คุณ
4. ให้ผู้เรียนฝึกทักษะด้วยตนเองในเรื่องใหม่ตามรูปแบบที่ผู้สอนกำหนด โดยบูรณาการ กับทักษะที่ได้เคยฝึกไปแล้ว

5. ตรวจสอบความเข้าใจทั้งในด้านเนื้อหาวิชา วิธีการฝึกทักษะโดยการถามคำถาม และ การสังเกต รวมทั้งเวลาที่ใช้
6. ประเมินผลการฝึกทักษะ และให้ผู้เรียนรู้ผลในทันที เพื่อการแก้ไขที่ถูกต้อง
7. ให้การบ้าน หรือให้ผู้เรียนฝึกทักษะด้วยตนเอง เพื่อเป็นการเรียนรู้เพิ่มเติม

ผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้ได้ดี และฝึกทักษะได้อย่างรวดเร็ว เมื่อผู้สอนสามารถวิธีการ และ แนวโน้มการฝึกให้ผู้เรียนได้เข้าใจอย่างชัดเจน มีวิธีการแนะนำที่ดี เข้าใจง่าย ให้กำลังใจแก่ผู้เรียน เมื่อผู้เรียนสามารถฝึกทักษะได้อย่างถูกต้อง การฝึกทักษะจะให้ผลดี เมื่อมีการแบ่งขั้น หรือเมื่อมี การเปรียบเทียบผลงาน เพื่อชี้แนะให้เห็นข้อบกพร่องของงานที่จะต้องแก้ไข การฝึกทักษะไม่ควร นำมามาใช้เมื่อผู้สอนไม่มีความรู้ หรือไม่มีทักษะในเรื่องที่จะฝึก หรือผู้สอนมีจำนวนไม่เพียงพอที่ จะสามารถนิเทศงาน ตรวจสอบความถูกต้อง และแก้ไขข้อบกพร่องผู้เรียนได้ทันทีในระหว่าง การฝึกทักษะ รวมทั้งไม่ควรนำมาใช้เมื่อต้องการให้ผู้เรียนมีแนวคิดใหม่ในด้านกระบวนการ การ สร้างสรรค์ผลงานใหม่ ๆ มากกว่าผลงานที่เกิดจากการฝึกทักษะนั้น

การฝึกทักษะทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ต่างจากการได้ฝึกปฏิบัติตัวย遁เอง ผู้เรียนจะ เรียนรู้ และสอบถามความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะฝึกทักษะจากผู้สอน ซึ่งจะใช้วิธีการอธิบาย การสาธิต ให้ผู้เรียนเข้าใจ แล้วผู้เรียนจึงฝึกทักษะในแบบอย่างที่ผู้สอนกำหนดให้ ซึ่งเป็นการดำเนินสอน โดยตรงจากผู้สอนให้แก่ผู้เรียน

ขั้นตอนการสอนที่มีครุเป็นศูนย์กลาง

รูปแบบการสอนที่มีครุเป็นศูนย์กลาง และดำเนินการสอนในลักษณะโดยตรงให้แก่ผู้เรียน (Direct Instruction) นอกเหนือจากการบรรยาย การสาธิต และการฝึกทักษะแล้ว ยังมีอีก หลายรูปแบบ ซึ่งลักษณะ หรือแนวทางการสอนส่วนใหญ่จะประกอบด้วย

1. กบกวนความรู้ที่เรียนไปแล้ว

ก่อนการสอนเรื่องใหม่ นักเรียนจะต้องเข้าใจเรื่องที่ได้เรียนไปแล้วก่อน ซึ่งอาจจะ อัญญิรูปของการอธิบายบททวนความจำ ให้ฝึกปฏิบัติ หรือนำการบ้านมาตรวจหน้าชั้นเรียน เป็น การบททวนเรื่องที่เรียนมาแล้ว ตามปัญหาเพื่อเป็นการบททวน ในบางครั้งอาจจะสอนบททวน ใหม่อีกครั้งในเรื่องที่เรียนไปแล้ว หรือทดสอบทักษะที่ได้ศึกษาไปแล้ว ก่อนที่จะสอนทักษะ หรือเนื้อเรื่องใหม่ ทั้งนี้เพื่อให้การเรียน หรือการฝึกทักษะในเรื่องใหม่ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง

2. แจ้งจุดประสงค์ของการเรียน หรือการฝึกทักษะให้ชัดเจน

นักเรียนควรจะได้ทราบว่าการเรียนการสอนในความเวลาใดมีจุดประสงค์อะไร ซึ่งจะเป็นจุดประสงค์ที่นักเรียนสามารถทำได้ หรือฝึกฝนได้ รวมทั้งผลของการเรียนหรือการฝึกทักษะเมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอนในความเวลาหนึ่งๆ

3. การให้ความรู้

ครูจะต้องจัดเตรียม และวิเคราะห์เนื้อหาความรู้ที่จะสอนให้แก่ผู้เรียนเป็นประการแรก ซึ่งเป็นเนื้อหาความรู้ที่ผู้เรียนสามารถเรียนได้ตามความสามารถ ในแต่ละขั้นตอนของการสอนเนื้อหาวิชา หรือการฝึกทักษะนั้น ผู้สอนจะต้องสอน และอธิบายอย่างชัดเจน รวมทั้งการยกตัวอย่าง การสอนในชั้นเรียน ผู้สอนอาจจะใช้การอธิบายควบคู่ไปกับการใช้อุปกรณ์การสอน การถามคำถาม การสาธิต หรือการให้นักเรียนตอบคำถาม และมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน

ความสำคัญของการให้ความรู้เนื้อหาวิชา หรือทักษะใหม่แก่ผู้เรียนนั้นจะอยู่ที่ครูในการเลือก และวิเคราะห์เนื้อหาวิชาที่จะสอนให้ชัดเจน ซึ่งเนื้อหาวิชาที่จะนำไปสอนนั้นคือจะต้องปรับรูปแบบให้เป็นที่น่าสนใจแก่ผู้เรียน แบ่งเนื้อหาวิชาเป็นขั้นตอนให้เหมาะสมกับการสอน โดยคำนึงถึงความสามารถและวัยของผู้เรียน การใช้อุปกรณ์การสอนก็มีส่วนสำคัญในการสอน รวมทั้งการสาธิต ซึ่งครูจะต้องจัดเตรียมอุปกรณ์ต่างๆให้พร้อม รวมทั้งวิธีการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนเมื่อใช้อุปกรณ์การสอนนั้น หรือการสาธิตเสริมสร้าง โดยที่ครูจะต้องมีความสามารถในการตั้งคำถาม และสรุปแนวคิด หรือเนื้อหาวิชาสำหรับการเรียนในความเวลาหนึ่งๆเพื่อความต่อเนื่องสำหรับการเรียนในความเวลาต่อไป

4. ตรวจสอบความเข้าใจ

หลังจากที่ได้สอนเนื้อหาวิชาเป็นขั้นตอนแล้ว ผู้สอนจะต้องตรวจสอบ และติดตาม ผลของความรู้หรือทักษะที่ได้สอนไปแล้ว โดยการถามคำถาม หรือให้ผู้เรียนลงปฏิบัติ หรือแสดงทักษะที่ได้ศึกษาไปแล้วให้ดูเป็นขั้นตอนตามที่ได้เรียนมา ซึ่งครูอาจจะให้นักเรียนทำเป็นกลุ่มใหญ่ทั้งห้องเรียน หรือกลุ่มย่อย หรือเป็นรายบุคคลก็ได้

การถามคำถามมีความสำคัญมากสำหรับขั้นตอนนี้ซึ่งผู้สอนควรจะได้เตรียมคำถามไว้ล่วงหน้า ในบางครั้งผู้สอนจะรู้สึกว่านักเรียนจะเบื่อหน่ายในคำถามเป็นจำนวนมากของครู เนื่องจากต้องตอบทบทวนความรู้ การสอน และตรวจสอบความเข้าใจ อย่างไรก็ตาม การถามคำถามเป็นสิ่งจำเป็นในการสอน รวมทั้งการสอนย้ำ และทบทวน ซึ่งการถามในขั้นตอนนี้จะมุ่งให้ผู้เรียนทุกคนได้ตอบคำถามของครู ในกรณีที่นักเรียนไม่ตอบคำถามของครู ครูอาจจะให้นักเรียนเขียนคำถามคําตอบแล้วส่งผ่านมาหน้าชั้นเรียน เมื่อนักเรียนที่ไม่ค่อยยกมือตอบเสียง寥寥 ให้นักเรียนผู้

นั้นลูกขึ้นอ่านคำตอนที่ถูกต้องของตอนเอง เป็นการเสริมกำลังใจ และฝึกให้นักเรียนลูกขึ้นตอบค้ำถานของครู ในกรณีถานคำถาน ครูควรสังเกตอาการกิริยาของนักเรียนด้วย เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจคำถาน หรือคิดว่าไม่สามารถตอบค้ำถานของครูได้จะแสดงกิริยาในทางอ่างเช่นหันไปปุกยักษ์เพื่อเปิดหนังสือเรียน ทำกิริยาของในกระเป้า และอื่นๆ ครูไม่ควรแสดงกิริยาไม่พอใจนักเรียน แต่อาจจะดึงคำถานที่เสริมคำถานแรกให้ชัดเจนขึ้น แล้วจึงถานนักเรียนต่อไป

5. ทดสอบความรู้และทักษะของผู้เรียน

เป็นการติดตามผลของความรู้หรือทักษะที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว โดยให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทำด้วยตนเองเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่มย่อย ซึ่งก่อนที่จะมอบหมายให้ผู้เรียนทำงาน หรือทำเป็นการบ้านด้วยตนเองนั้น ผู้สอนควรใช้เวลาในการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน ก่อน เมื่อมั่นใจว่าผู้เรียนมีความเข้าใจดีแล้ว จึงมอบหมายงานให้ทำ

6. ทบทวนความเข้าใจของเนื้อหาวิชาหรือทักษะเป็นระยะๆ และแก้ไขให้ถูกต้อง

การตรวจแก้ไขการบ้าน หรือทักษะต่างๆ ให้ถูกต้องเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเรียนรู้ เนื้อหาวิชา หรือทักษะใหม่ๆ ต่อไป ซึ่งครูควรตรวจแก้ไขการบ้านของนักเรียนทุกครั้ง เพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานของนักเรียน รวมทั้งพิจารณาว่าจุดประสงค์ของการสอนที่ครูกำหนดไว้ในนั้น นักเรียนได้เรียนรู้ หรือมีความรู้บรรลุตามจุดประสงค์ได้มากน้อยแค่ไหน ซึ่งจะทำให้ครูทราบว่า ผู้เรียนมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน หรือมีทักษะมากน้อยเพียงใด

การสอนที่มีครูเป็นศูนย์กลาง จะเน้นการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับ ความจริง กฎเกณฑ์ต่างๆ หรือกิจกรรมที่ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องเป็นปกติ ซึ่งผู้สอนจะจัดกิจกรรมการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ และความเข้าใจโดยการสังเกต การท่องจำ หรือการฝึกทักษะ ลักษณะการเรียนการสอนจะเป็นกลุ่มใหญ่ ผู้สอนจะอธิบายหรือให้ความรู้ ให้ครูปภาพ กิจกรรม หรือเอกสาร และอุปกรณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับความจริง กฎเกณฑ์ หรือทักษะที่ผู้เรียนจะต้องเรียน หรือศึกษา แล้วจึงจะเป็นกรณีถานคำถานเพื่อทดสอบความเข้าใจของผู้เรียนเป็นระยะๆ กิจกรรมการสอนในลักษณะนี้ เหมาะสมเมื่อเนื้อหาวิชาที่จะเรียนอยู่ในหนังสือ หรือแบบเรียนแล้ว หรือเป็นสิ่งที่ผู้สอนจัดให้แก่ผู้เรียน เช่นบทเรียนสำเร็จรูป การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน การใช้โทรศัพท์มือถือหรือภาระน้ำหนักในการคำนวณการสอน